

Lluitem junts o ens mataran per separat

JORDI ROMEU :: 27/04/2020

A 150 anys del naixement de Lenin ens queda el seu mètode que era internacional, mundial.

Una de les valuoses aportacions que ha fet la revolució cubana és posar sobre la taula la necessitat de la *batalla de les idees*. Però, què significa per a nosaltres la batalla de les idees ara i aquí? De fet, qui som nosaltres? Les classes populars dels Països Catalans o només la seva part relativament més conscient com som els moviments socials, la militància de base, les activistes...? Quina relació hi ha entre unes i altres?

Les accions, intervencions polítiques,... de les minories organitzades haurien d'anar orientades a constituir, en el camp de les idees, un *nosaltres* més ampli, que seria el que històricament l'Esquerra Independentista hem anomenat Poble Treballador Català. Aquest és el subjecte col·lectiu ideal que brolla de la realitat, que es cristal·litza a partir de la lluita de les treballadores i el poble contra IQOXE, de les vagues generals feministes, de les barricades a Urquinaona,... El Poble Treballador Català és, som, revolució en potència, en brut, que amb consciència del propi *ser* podem establir un mètode adequat i superar, amb la resta de la humanitat, el *capitalocè*.

L'esquerra només som l'expressió política, conscient, d'aquest subjecte que lluita per alliberar-se. En formem part però de manera diferenciada tal com ho caracteritzava Marx al capítol 2 del Manifest Comunista. L'esquerra som representants del subjecte col·lectiu, no per a tenir batalletes parlamentàries en nom de la classe, sinó que som un destacament d'avantguarda per dirigir-nos al propi subjecte i ajudar-lo a constituir-se, a caracteritzar-se, a mostrar-nos els amics i enemics, a mostrar-nos els interessos històrics, tenint present el que deia el Che: *la mejor pedagogía es el ejemplo*. Una minoria (la gent que participem dels moviments socials, les activistes, les militants de diverses organitzacions que ens trobem als carrers...) contribuïm a que una majoria, el Poble Treballador Català, ens pensem, amb la seguretat de saber que si ens pensem correctament guanyarem.

El Poble Treballador Català és el subjecte que ha de pensar la realitat per a transformar-la. Si pensem bé podrem copsar la naturalesa del capitalisme patriarcal en reordenació i proposar un mètode de lluita vencedor. Si ignorem l'enemic anirem directament al fracàs, és de primer de Sun Tzu, en canvi, si ens pensem bé tindrem assegurada alguna opció d'èxit. Minories capaces de pensar-se bé, com els bolxevics o el Partit Comunista Vietnamita, entre pocs altres, van ser capaces d'oferir un mètode vencedor al seu poble. La dificultat rau en crear aquest Estat Major de la revolució capaç de pensar-se a si mateix tant formant part de la minoria organitzada com de la totalitat del poble, la dificultat és construir una organització revolucionària. D'aquí la importància de la clarificació ideològica, d'aquí que enfrontar-se amb la teoria sigui també picar pedra, tan o més important que obrir barres, netejar casals o penjar cartells.

Però l'esquerra fa anys que pensem malament. On érem l'esquerra quan hi va haver les

guerres de Iugoslàvia?[1] On hem estat l'esquerra a la guerra d'extermini que acabem de presenciar contra Líbia (feta per PSOE, ERC, CCOO i UGT - vegis l'alucinant nota de premsa de CCOO al respecte[2]-)? Què en diem l'esquerra de Siria o el Iemen? Silenci. Si l'esquerra no exposem el nostre relat sobre el que passa al món regalem aquest espai a la burgesia. Fa molt de temps que l'esquerra no tenim en compte la totalitat, la perspectiva internacional, no tant per a practicar l'internacionalisme proletari, sinó per a comprendre la realitat en la nostra pròpia nació. L'esquerra no pensem internacionalment, no pensem en termes universals, i això és xocant, ja que allò immediat està íntimament connectat amb allò universal.

Per què no pensem internacionalment? Per què no pensem abstractament? Hem dit que cal partir de la realitat per a proposar mètodes correctes per alliberar-nos. Però quina és la realitat? Com coneixem la realitat? Conèixer la realitat no és simplement donar rebut del que ens arriba immediatament a través dels sentits. El mètode marxista parteix de l'anàlisi d'allò universal, tant concret general (geopolítica) com abstracte (economia), tenint en compte el devenir històric, per després comprendre les concrecions d'aquests universals en allò particular, és a dir, als Països Catalans. En aquest aspecte és sumament important i urgent apreciar la metodologia utilitzada en un document clau del marxisme llatinoamericà: *El único camino hasta el poder obrero y el socialismo* del IV Congrés del PRT argentí[3].

Així que, en la crisi que vindrà hauríem de tenir en compte el que passa més enllà del que se'ns presenti als morros. Per això és important saber que la Reserva Federal dels EUA des de setembre de 2019 injecta per art de màgia, sense cap tipus de recolzament, un bilió de dòlars diaris al macro banc JP Morgan perquè no s'enfonsi[4]. Si això no és crisi capitalista què és? En la reordenació que s'està gestant hem de conèixer l'enfrontament entre els globalistes i els partidaris d'un món multipolar perquè la realitat que es configurarà estarà marcada per aquesta lluita. Malgrat la correcta crítica descriptiva que fem del feixista Trump si féssim una crítica raonada i informada veuríem que potser són més perillosos els demòcrates, els globalistes. Si intuïm que darrera la Gürtel i el Bar España hi ha coses fosques què no hi ha a nivell internacional? Quin pes econòmic té tot l'entramat prostitució - cocaïna - òrgans - armes - tràfic de persones? Quines connexions té el capitalisme il·legal amb el legal i la política formal? Com ens pot afectar la lluita entre el dòlar i el petro-iuan-roble-or? On quedaria l'euro? Què tramen l'OMS, el Banc de Basilea i l'OTAN? No serà que enmig d'una guerra comercial entre Xin i els EUA ha aparegut el coronavirus com a arma de guerra? Perquè Bush el 2005 ja parlava de l'amenaça de la pandèmia?[5] Quin tipus de guerra? Estem en una guerra mundial no declarada i ni tan sols ens n'adonem? Quin paper secundari reserven a Europa en aquesta reordenació capitalista que s'està donant davant els nostres ulls mentre que a la tele només ens parlen del virus? Si Europa no pintem res, si a Europa no hi ha càmeres, començarà una balcanització sagnant?

El capitalisme està en una gran convulsió, podem aprofitar l'ocasió com van fer els bolxevics l'any 1917? Preveiem un escenari similar al dels anys 20-30 del segle passat on el centre polític es va enfonsar i van créixer els pols? Som conscients que la petita burgesia arruïnada és un aliat molt insegur que pot decantar-se tant per la revolució com pel feixisme i que això depèn bàsicament de l'audàcia, claredat d'objectius i gosadia de la nostra classe[6]? És tant de manual la situació, que podem afirmar que, donat que les esquerres fem tanta pena, la petita burgesia arruïnada (comerciants, restauradors, botiguers...)

començarà a engruixir les files del feixisme.

Què hem de concloure en la pràctica quan tenim la certesa de la tendència decreixent de la taxa de guany? Sabem que el capitalisme no morirà per si mateix, els intents per a reflotar-lo es centraran en donar més importància al valor d'ús? El nou capitalisme acabarà amb l'obsolescència programada, oferirà una renda bàsica universal i legalitzarà la marihuana per a mantenir l'essència del poder burgès? Serà aleshores la consigna de la renda bàsica universal una consigna reaccionària? Ens la vendran com el camí cap al comunisme a través del capitalisme? On quedaran la crítica marxista de l'alienació i el fetitxisme mercantil?

Segons algunes anàlisis econòmiques i geopolítiques estem davant una Perestroika de l'imperi ianqui-europeu, estem davant una situació similar a la caiguda de l'Imperi Romà d'Occident, l'era del domini dels ianquis ha arribat a la seva fi, el món tal i com l'hem conegut s'ha acabat. És el torn de la lluita entre la Nova Ruta de la Seda i els globalistes. El capitalisme com a mode de producció encara es pot adaptar als canvis. Aquesta és la magnitud de la tragèdia. I les esquerres hauríem de tenir debats i reflexions que connectessin les dues vessants de la realitat, l'essència i la seva fenomenologia. La naturalesa del problema supera de llarg el marc dels Països Catalans, supera el que pugui dir o fer el *gobierno*, supera de llarg la lluita contra les retallades... estem parlant de la fi d'una civilització. La naturalesa del problema s'acoba de ple on més debilitat tenim: no pensem internacionalment, no pensem en termes de totalitat, estem encallats en la immediatesa. La qüestió se'ns presenta, com a mínim, en termes continentals.

El que desordenadament i de manera superficial hem anotat en els paràgrafs anteriors és incomplet, descriptiu i possiblement erròni pel que fa a la concreció, però pensem que encertem en posar l'accent en el mètode analític: Cal pensar la realitat des del punt de vista universal - singular - particular. No lluitem només contra Espanya i França, contra els intents de refundar el règim. El tot determina les parts, si no partim d'una perspectiva universal i partim només del que passa en l'esfera de l'abstracció immediata, tot ens apareix deformat, ens movem en el camp dels efectes i se'n escapen les causes. Ens pensarem que les expressions immediates de la crisi seran La Crisi, ens encallarem en allò superficial i no veurem com ens engoleix el gran moviment de fons. No hem de concebre una resposta al que vindrà només en el marc activista de combatre unes noves retallades o les tàctiques de guerrilla urbana quan el que ve és molt més greu... El que de debò és urgent és que comencem a estudiar Giap, el que és urgent és que pensem quins continguts nous i diferents han de tenir les previsibles versions que tindrem del *15M*, de la *Plataforma contra les retallades*, del *Tsunami*... per poder fer front a un canvi de civilització amb èxit. Com ha de ser la nostra organització, el mètode militant, per a poder moure's amb flexibilitat en aquest camp desconegut? Deia Lukács que *la força del partit és una força moral*, que *la consciència de classe és l'ètica del proletariat*^[7], les nostres militants no han de ser simples administratives, gestores, tècniques. Tot el que fem ha de servir per a dispensar ideologia.

La III Internacional no va comprendre correctament el feixisme i va anar cometent errors garrafals un darrere l'altre, comportant molta mort i sofriment a la humanitat. Serem nosaltres capaces de comprendre la naturalesa de l'etapa que s'obre? La minoria organitzada no podem ser els intèrprets escollits de l'oracle, hem de compartir el coneixement d'aquests canvis geopolítics i econòmics, per difosos que siguin, amb el Poble

Treballador Català, hem d'eleva el nivell de consciència general, no podem parlar-los només de sanitat, dels intents de refundació del règim, de que les tasques reproductives recauran només contra les dones...

És correcte fer xerrades sobre la privatització de la sanitat, sobre la feminització de la pobresa,... perquè serà aquí on trobarem el Poble Treballador Català fent els primers passos per a sobreviure i on intentarà comprendre la realitat, però nosaltres, la minoria ja organitzada, ja hem de visualitzar i esforçar-nos per socialitzar, ni que sigui només les ombres, la gran contradicció que s'està gestant.

El pensament generalment sempre va darrere la realitat, el que passa és que si ens ho proposem, en la realitat d'ara mateix ja podem intuir les línies de la història, de la mateixa manera que el 1920 ja es podien intuir les forces que acabarien culminant en la II GM. La realitat està aquí i podem interpretar-la, i en conseqüència podem preparar-nos. Però per això hem de revisar la manera de pensar que tenim. Aquí resulta recomanable el text d'Iñaki Gil de San Vicente *Aprender y atreverse a pensar bien. Recetario útil y oportuno para no pensar como tontas y tontos*^[8]. Ens acaba de passar amb l'accident d'IQOXE: La consigna de *Volem saber què respirem?!* havia caducat en el moment que una explosió va assassinar tres persones, o com a mínim havia quedat en segon pla. Les consignes que les nostres militants havien d'haver cridat en el moment d'ira popular eren quelcom com *Accident laboral, terrorisme patronal!* O encara millor, apuntar a la lluita i el poder popular: *La solució: nacionalització!* Però no va ser així, això es deu a la nostra manera de pensar la realitat.

Van seguir fent Cases del Poble i Ateneus les revolucionàries després del 18 de juliol de 1936 o van canviar de mètode de lluita juntament amb el canvi esdevingut en la realitat? Les esquerres dels anys trenta tenien en compte la realitat internacional, tenien en compte que hi havia un poder com l'URSS, van tenir en compte l'afer Dollfus,... nosaltres tenim en compte la qüestió internacional o lluitem ingènuament soles contra el monstre? No contemplar allò universal és deu a una miopia nacionalista petit burgesa? La burgesia si que pensa en termes internacionals, per això ja des del Congrés de Viena de 1815, com a poc, les aristocràcies van decidir no permetre cap atreviment que incomodés el seu poder, com va comprovar fatalment Rafael del Riego. L'OTAN i les Xarxes Gladio porten implicades en afers extremadament obscurs des dels seus orígens^[9] i si pretenem fer la revolució i no una caricatura necessitem un mètode adequat.

Davant la previsible gravetat del que vindrà, és urgent enfortir-nos, i per avançar en la pràctica hem de fer una revolució mental. Per què no mirem de construir aliances tàctiques amb altres organitzacions revolucionàries amb les que certament tenim diferències però que fins i tot ens arriben a fer propostes d'apropament tàctic i de fet ja coincidim intervenint en la mateixa realitat? Segurament algunes d'aquestes organitzacions no comprenen la qüestió nacional, tampoc comprenen la necessitat del feminisme i el qüestionament de les masculinitats, però si en comptes de mirar les misèries dels altres reconeixem les nostres, constatem que, pel que s'ha vist, nosaltres no dominem el mètode marxista leninista. El Che ens deia que *luchamos juntos o nos mataran por separado*.

A 150 anys del naixement de Lenin ens queda el seu mètode que era internacional,

mundial. En plena IGM es va dedicar a estudiar Hegel i Clausewitz per comprendre a temps real què estava passant i va escriure el seu text sobre *l'Imperialisme, fase superior del capitalisme*. Ningú sabia res del genocidi nazi mentre s'estava donant, la humanitat només ho va saber després que els alliberés l'Exèrcit Roig. Nosaltres entenem què està passant? Potser entre totes ens podrem ajudar, i en tot cas serà el Poble Treballador Català i la humanitat sencera qui ho jutgi.

Jordi Romeu

27 d'abril de 2020

Països Catalans

[1] LOSURDO, DOMENICO. *La izquierda ausente*. El Viejo Topo.

[2] [https://www.ccoo.es/noticia:31723--](https://www.ccoo.es/noticia:31723--CCOO_y_UGT_apoyan_la_adopcion_de_las_acciones_militares_necesarias_para_proteger_a_la_poblacion_civil_de_Libia)

CCOO_y_UGT_apoyan_la_adopcion_de_las_acciones_militares_necesarias_para_proteger_a_la_poblacion_civil_de_Libia

[3] MARIO ROBERTO SANTUCHO, SERGIO DOMECH, OSCAR DEMETRIO PRADA, FÉLIX HELIO PRIETO. *Del documento "El único camino hasta el poder obrero y el socialismo" del IV Congreso del PRT*.

<https://www.marxists.org/espanol/santucho/1968/febrero.htm>

[4] WIM DIERCKXSENS i WALTER FORMENTO. *Coronavirus y crisis sistémica del capitalismo*. 1 d'abril de 2020. Pàg 3.

<https://www.lahaine.org/mundo.php/coronavirus-y-crisis-sistemica-del>

[5] NESTOR KOHAN. *Aniversario 150 del nacimiento de Lenin en tiempos de pandemia*

<https://www.lahaine.org/mundo.php/audio-aniversario-150-del-nacimiento>

[6] ERNEST MANDEL. *El Fascismo*.

<https://www.marxists.org/espanol/mandel/1969/fascismo.htm>

[7] LUKÁCS, GEORG. *Historia y conciencia de clase*. Instituto del libro, La Habana. 1970. Pàg 73.

[8] GIL DE SAN VICENTE IÑAKI. *Aprender y atreverse a pensar bien. Recetario útil y oportuno para no pensar como tontas y tontos*. <https://www.lahaine.org/b2-img/gil.pdf>

[9] RED VOLTAIRE. *La OTAN prepara una ola de atentados en Europa*. 1 de gener de 2019.

<https://www.voltairenet.org/article204576.html>

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/lluitem-junts-o-ens-mataran